

De IND bezetting en een opsomming van relevante gegevens

De Anarchistische Anti-deportatie Groep Utrecht richt haar campagne, verzet tegen het huidige migratiebeleid, in het bijzonder tegen detentiecentrum Kamp Zeist te Soesterberg, waar de overheid onschuldige mensen opsluit. In het algemeen wil de AAGU ook haar protest uiten tegen organisaties die het rigide en inhumane overheidsbeleid handen en voeten geven. In dit geval richt de AAGU zich op de IND.

IND

De Immigratie- en Naturalisatiedienst, is verantwoordelijk voor de asielprocedure. Het aantal medewerkers van deze dienst groeide in de jaren negentig van ongeveer 300 tot 2600 medewerkers, maar nam daarna af omdat de toestroom van vluchtelingen naar ons land sterk verminderde. Vanaf 2007 is er naast de IND een Dienst Terugkeer & Vertrek, die de regie voert over de terugkeer van "in de procedure" afgewezen immigranten en illegalen. De organisatie, met 450 personeelsleden, behandelt problemen zoals die van vreemdelingen die geen reisdocumenten bezitten of om andere redenen geen laissez-passer bij een ambassade kunnen krijgen.

Of iemand voldoet aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag, beslist in Nederland dus de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Deze dienst valt onder het Ministerie van Justitie. De Staatssecretaris van Justitie draagt politieke verantwoordelijkheid. De vluchteling die asiel wil aanvragen krijgt een eerste gehoor door een contactambtenaar die de feiten over identiteit en reisroute vaststelt. Dat wordt gevolgd door een nader gehoor, waarin de inhoud van het asielverzoek wordt besproken. Wil de IND het asielverzoek afwijzen, dan ontvangt de asielzoeker een voornemen. De asielzoeker reageert daarop, samen met de rechtshulpverlener die hem is toegewezen, met een zogeheten "zienswijze". Dan komt de IND met een beschikking. Van de beruchte 48 proces uren heeft de vluchteling vijf uur de tijd voor het contact met de rechtshulpverlener. De IND verwacht dat de vluchtelingen dat zij onmiddellijk de Nederlandse ambtenaren in vertrouwen neemt over alles wat voor zijn/haar asielrelaas van belang kan zijn. Vooral waar sprake is van ernstige traumatiserende ervaringen, zoals verkrachting of andere marteling, is dat veelal een bovenmenselijke eis. Steeds meer asielverzoeken worden versneld in het aanmeldcentrum afgewezen. Het gehoor is steeds minder inhoudelijk: de nadruk ligt op de reisroute en de documenten en er wordt steeds minder waarde gehecht aan het vluchtrelaas. Tijdens de verhoren kunnen gemakkelijk misverstanden ontstaan door gebrekkige communicatie, slordige verslaglegging, culturele verschillen of problemen met het vinden van de specifieke tolk.

Nederland en mensenrechten

Al enige jaren ligt Nederland zelf onder vuur wat betreft het respecteren van de mensenrechten in Nederland. Hier een (niet volledig) overzicht van berichten hierover van de afgelopen jaren. Het Comité ter Preventie van Foltering en Onmenselijke Behandeling (CPT) van de Raad van Europa brengt een rapport uit waarin het comité zich zorgen maakt over de praktijken, met name rond detentie en uitzetting van vluchtelingen. De aanbevelingen van dit comité zijn niet bindend. Sinds zijn oprichting heeft het CPT vier keer een inspectiebezoek gebracht aan Nederlandse plaatsen van detentie. De laatste keer was in juni 2007. Toen adviseerde het CPT de Nederlandse regering onder meer om het gebruik van de detentieboten onmiddellijk te staken. (Project: Detentie genormeerd. Een onderzoek naar de betekenis van het CPT voor de inrichting van vrijheidsbeneming in Nederland)

De Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI) is een onafhankelijk toezichtsorgaan voor de mensenrechten dat zich heeft gespecialiseerd in vraagstukken van racisme en onverdraagzaamheid. Op 12 februari 2008 bracht de ECRI een derde rapport uit over de stand van zaken in Nederland.

ECRI vindt dat de toon van het Nederlandse politieke en publieke debat over integratie en andere voor etnische minderheden relevante thema's op dramatische wijze verslechterd, wat heeft geleid tot een zorgwekkende polarisatie tussen de autochtone bevolking en etnische minderheden.

In de VN mensenrechtenraad krijgt Nederland in de periodieke beoordeling veel kritische vragen over onder andere het asielbeleid. Nederland is te traag in het bekrachtigen van mensenrechtenverdragen. In sommige gevallen voert het aanbevelingen van de VN niet eens uit. Dat zei Martha Meijer van Aim for human rights tegenover de VN. Meijer sprak op 11 juni 2008 in Genève namens zeventien Nederlandse organisaties voor de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties (VN) tijdens de bespreking van de Universal Periodic Review, een soort 'mensenrechtenexamen' dat per land wordt afgelegd.

Human Rights Watch publiceert een rapport (discriminatie onder het mom van integratie) waarin gesteld wordt dat het inburgeringstraject discriminerend is omdat immigranten uit veel landen (rijke landen) deze cursus niet hoeven te doen en bedoeld lijkt om immigranten uit Turkije en Marokko te weren. In het 44 pagina's tellende rapport, 'Discrimination in the Name of Integration, Migrants' Rights Under the Integration Abroad Act' ('Discriminatie in de naam van integratie, migrantenrechten onder de Wet inburgering in het buitenland'), analyseert Human Rights Watch het Inburgeringsexamen Buitenland in het licht van de Nederlandse internationale verplichtingen in het kader van de mensenrechten. Human Rights Watch constateerde dat mensen van Marokkaanse en Turkse afkomst speciaal worden getroffen, terwijl inwoners van 'westerse' landen als Canada, Australië en Japan uitgezonderd zijn.

Advocaat Bogaers heeft een aantal beschouwingen op een rij gezet waarin onder andere het zeer slechte functioneren van de IND naar voren komt. Volgens de advocaat is er bij het IND sprake van een Killing Fields, het IND wijst elk uur nieuwe vluchtelingen af en creëert een stuwmeer van vluchtelingen die hier illegaal zouden verblijven. "Geen vuiltje aan de lucht", zo wuifde IND-hoofddirecteur Peter Veld in 2007 interne kritiek binnen de IND over de eigen bedrijfscultuur achteloos weg. Advocaat Pieter Bogaers heeft die uitspraak overgenomen als titel voor een bundeling van een aantal van zijn toespraken en andere stukken. De IND blijkt een enorme luchtverontreiniging te veroorzaken. (bron De Fabel van de illegaal 93/94, zomer 2008)

Mensenrechtenorganisatie Amnesty International stelt in haar rapport dat de Nederlandse Overheid, mensen zonder de juiste verblijfspapieren steeds verder dwingt naar de marges van de samenleving. Jaarlijks worden 20.000 mensen onder zeer erbarmelijke omstandigheden gevangen gezet, het strafrecht wordt steeds meer ingezet in het vreemdelingenbeleid. Amnesty is ongerust over het aantal migranten zonder verblijfsvergunning en asielzoekers die zich in vreemdelingendetentie bevinden, over de duur van hun detentie, de detentieomstandigheden en het feit dat kwetsbare personen, zoals minderjarigen en slachtoffers van foltering en mensenhandel nog altijd in vreemdelingendetentie vastgehouden worden. Dit heeft geresulteerd in het rapport 'The Detention of Irregular Migrants and Asylum-Seekers'. "Door de lange duur en het strafrechtelijke regime waaronder mensen worden opgesloten, lijkt vreemdelingenbewaring te zijn verworpen tot een middel om asielzoekers en migranten af te schrikken en te bestraffen voor illegaal verblijf, terwijl illegaal verblijf geen strafbaar feit is", zegt Eduard Nazarski, directeur van Amnesty International Nederland.

De Nationale Ombudsman heeft in november 2008 een rapport uitgebracht over hoe de overheid omgaat met zogenaamde burgerbrieven. De NOB stelt onder andere vast dat de termijn van behandeling van de aanvragen bij de IND om asiel en naturalisatie problematisch blijft. Het ernstige knelpunt bij de IND wat betreft de afhandeling van bezwaarschriften is na vergelijkbare NOB constateringen in 2003 en 2005 nog steeds zorgelijk. De NOB betreurt het ten eerste dat er nog geen betere resultaten zijn geboekt. In het geval van de verblijfsstatus, hangt er voor de rechtszekerheid van mensen veel af van zo'n brief. Wat betreft de IND schieten zij tekort wat betreft termijn van de behandeling en stuurt de IND geen vertragingbericht zodat men onvoldoende op de hoogte is van de (vertraagde) procedure.

Vluchtelingen Werk Nederland komt in 2008 met het persbericht dat de voorstellen tot wijziging van de vreemdelingenwet tot gevolg zal hebben dat alleen maar meer vluchtelingen uitgewezen zullen worden. De nieuwe wetgeving maakt de termijn waarin de IND haar onderzoek moet doen veel tekort is. Meerdere overheidsinstanties maken zich zorgen om deze verkorting van de onderzoekstermijn. Niet alleen Vluchtelingen Werk maakt zich zorgen, maar ook Albayraks eigen

Commissie Evaluatie Vreemdelingen Wet (commissie Scheltema) en de Advies Commissie Vreemdelingenzaken (ACVZ) uitten eerder kritiek op de korte procedure in de huidige Vreemdelingenwet. De nieuwe voorstellen bieden geen oplossing voor deze kritiek. Ook internationaal is er kritiek op het gebruik van de korte asielpcedure vanuit de UNHCR, het VN Anti-foltercomité, de Raad van Europa en het Europees Hof van de Rechten van de Mens.

Een aantal IND ambtenaren schrijven een anonieme brief naar de PVV kamerleden waarin zij aangeven dat de staatssecretaris van Justitie als een Sinterklaas omgaat met individuele gevallen. Mede door de anonieme karakter van de brief (ambtenaren kunnen op diverse openbare manieren hun bezwaren kenbaar maken), de inhoud van de brief (Sinterklaas spelen voor Turkse mensen) en de adressering (de PVV volgens recent onderzoek een extreem rechtse partij) maakt dat men de indruk krijgt dat een aantal IND medewerkers geheel eigen "bekropen" opvattingen heeft over het Nederlandse migratiebeleid. En juist deze mensen zijn verantwoordelijk voor de zorgvuldige behandeling van de asiel aanvragen.

VluchtelingenWerk Nederland roept in februari 2009 het kabinet op een eind te maken aan het langdurig opsluiten van asielzoekers aan de grens. Vaak is het ontbreken van een geldig paspoort of visum het enige wat ze hebben 'misdaan'. Een situatie die Nederland onwaardig is, zo stelt VluchtelingenWerk. In het grenshospitium van Schiphol, een detentiecentrum, gingen een aantal mensen in hongerstaking uit protest tegen het Nederlandse vreemdelingenbeleid. In weerwil van ontkennende berichten van Justitie, zetten twintig hongerstakers hun actie voort in detentiecentrum Schiphol-Oost. In februari 2009 wilden veertig asielzoekers, die vastzitten in vreemdelingedetentie, volgens vluchtelingenorganisatie Prime na het luchten niet meer naar hun cel. Een speciale eenheid zou hard hebben ingegrepen. Volgens gevangenen zou er zijn geschopt en geslagen, zouden gevangenen in de isoleercel zijn gestopt en zou één gevangene bewusteloos zijn geslagen. De actievoerders protesteren tegen het feit dat ze gevangen worden gehouden alleen omdat ze asiel hebben aangevraagd. Bovendien vinden ze de omstandigheden in het hospitium heel slecht. De asielzoekers voelen zich genoodzaakt over te gaan tot actie omdat er over hun lot veel onduidelijkheid bestaat. Zo worden er stelselmatig geen mededelingen gedaan over de duur en reden van detentie.

De mensenrechtensituatie in het Nederlandse asielbeleid kan beter. Dat staat in het rapport van de Raad van Europa dat in maart 2009 uitkwam. De Commissaris van de mensenrechten van deze raad, Thomas Hammarberg, heeft wederom kritiek op de Nederlandse vreemdelingendetentie, op de voorgenomen verkorting van de asielpcedure en op de Nederlandse voorwaarden voor gezinshereniging.

Vluchtelingen en/of migranten

Uit diverse publicaties blijkt dat er zeer veel getallen en verschillende cijfers genoemd worden met betrekking tot vluchtelingen en migranten. De overeenkomst is dat het om enorme aantallen mensen gaat! Hierbij een greep uit enkele publicaties.

Hierbij maakt men telkens de opmerking dat sinds 1951 men spreekt van een vluchteling als deze vreest voor vervolging op grond van ras, overtuiging of vanwege religie. Als mensen vluchten vanwege honger en of vanwege extreme armoede en daardoor opzoek zijn naar betere omstandigheden, kan het zo zijn dat deze groep vluchtelingen niet in aanmerking komen voor een vluchtelingen status. Dat de internationale overheden nog steeds een zeer beperkte definitie uit 1951 hanteren is op zich al schokkend genoeg. Momenteel zijn volgens diverse organisaties tientallen miljoenen mensen op de vlucht. Volgens de Nederlandse Overheid (beleidsnotitie Ontwikkeling en Migratie van het ministerie van Ontwikkelingssamenwerking en Justitie) was er in 2007 sprake van 200 miljoen migranten. Van dit enorme aantal is 10% volgens de officiële richtlijn een vluchteling. Hetgeen impliceert dat er 2 miljoen vluchtelingen zijn volgens de richtlijnen uit de vorige eeuw. Volgens Vluchtelingen Werk Nederland (zie website) waren er eind 2006, wereldwijd bijna 10 miljoen erkende vluchtelingen. Bijna de helft daarvan komt uit Noord-Afrika, het Midden Oosten en Azië. Ongeveer een kwart komt uit Zuid en Midden Afrika. De erkende vluchtelingen vormen samen eenderde van alle gevluchte mensen. Ongeveer 30 miljoen mensen hebben op een of andere

manier huis en haard moeten verlaten. Een groot deel van hen, 13 miljoen, is ontheemd. Dit wil zeggen dat ze op de vlucht zijn in eigen land. Pakistan en Iran zijn de landen die wereldwijd de meeste vluchtelingen opvangen. Een van de vijf vluchtelingen heeft zijn/haar heil gezocht in deze twee landen. Ook de VS, Syrië en Duitsland vangen veel vluchtelingen op. Nederland staat op de twintigste plaats in de lijst van opvanglanden. Nederland is een van de achttien landen in de wereld die vluchtelingen uitnodigen om zich te komen vestigen. Nederland nodigt per jaar 500 vluchtelingen uit. Ongeveer 100 mensen hiervan hebben een complexe medische aandoening of handicap. De vluchtelingenorganisatie van de VN, de UNHCR, voert het uitnodigingsbeleid uit. Deze selecteert de uitgenodigde vluchtelingen en draagt ze voor. Hierbij kijkt de UNHCR waar de nood het hoogst is en wie het kwetsbaarst is. Veel vluchtelingen verblijven vaak in vluchtelingen kampen, in een buurland van het thuisland. In deze kampen is de situatie vaak zeer erbarmelijk en rondt onveilig. In het voorjaar van 2009 werd in de Nederlandse kranten gesproken over 13 miljard mensen die rond moeten komen van een inkomen die ver onder de armoede grens ligt.

In Nederland wonen inmiddels tussen de 200.000 en 250.000 erkende vluchtelingen. De meeste van hen hebben inmiddels de Nederlandse nationaliteit. In 2007 vroegen bijna 10.000 mensen hier asiel aan. ongeveer de helft van de asielzoekers krijgt uiteindelijk een asielvergunning. De meeste vluchtelingen in Nederland komen uit Irak, Afghanistan, Iran, Somalie en voormalig Joegoslavië.

Naast onderdrukking en oorlog (waar veel meer over te melden valt) is het tekort aan voedsel een enorm probleem in onze wereld. Wereldwijd wordt voldoende voedsel geproduceerd voor alle mensen op de hele aarde. Desondanks heeft een groot deel van de wereld bevolking dagelijks honger. Ongeveer 800 miljoen mensen zijn ondervoed, bijna twee miljard mensen hebben te maken met voedingsproblemen en in de toekomst worden nog veel meer mensen met honger en ondervoeding bedreigd. Het probleem is niet dat er te weinig voedsel zou zijn maar de gebrekkige verdeling ervan. Veel mensen hebben op de een of andere manier geen toegang tot het voedsel. deze complexe problematiek, die vooral het gevolg is van armoede, wereldwijde conflicten en ingewikkelde handelsstructuren, heet het wereldvoedselvraagstuk.

Afsluiting

Met het bovenstaande verhaal willen we graag de enorme discrepantie laten zien tussen het rijke Nederland en hoe tolerant Nederland is t.a.v. Vluchtelingen en migranten. Oftewel hoe Nederland heden ten dagen omgaat met vluchtelingen en met mensenrechten. Dit, afgezet tegen de enorme hoeveelheden vluchtenden mensen die op dit moment een veilig heenkomen zoeken.

De Anarchistische Anti-deportatie Groep Utrecht (AAGU) vindt dat mensen zonder verblijfsvergunning niet opgesloten moeten worden. Geen enkel mens vlucht vrijwillig. Zij zijn hun land ontvlucht vanwege onder andere oorlog, hongersnood of het gebrek aan vrijheid. Het is uitermate wrang dat mensen die het gelukt is te vluchten om een beter, vrijer bestaan op te bouwen, in een gevangenis terecht komen. Wij vinden dat iedereen het recht heeft op vrijheid van beweging en op verblijf in het land waar hij of zij wil wonen. Wij zijn voor open grenzen en een solidaire wereld waarin genoeg is voor iedereen. Vaak wordt vergeten of bewust niet gezegd dat de westerse rijke landen migratie mede hebben veroorzaakt. Dit komt door de ongelijk verdeling van de welvaart volledig ten gunste van het rijke westen. Mede daarom is het niet verwonderlijk dat mensen vluchten naar landen waar ze meer vrijheid hebben en betere bestaansmogelijkheden zijn. Mensen deze mogelijkheden hier te ontzeggen getuigt van egoïsme en hebzucht.

Geen mensen vlucht vrijwillig

Geen mens is illegaal

Stop uitsluiting, opsluiting en uitzetting

AAGU

2009